

Η **Αριστερή Κίνηση Εργαζόμενων Αρχιτεκτόνων** (ΑΚΕΑ) σας καλεί σε εκδήλωση – συζήτηση με θέμα:

Μπορεί να υπάρξει σήμερα αρχιτεκτονική με προοδευτικό πολιτικό - κοινωνικό πρόσημο;

Η εκδήλωση θα γίνει την **Τρίτη 4 Νοεμβρίου, στις 7:30μμ**

και θα φιλοξενηθεί στο **ελεύθερο αυτοδιαχειριζόμενο θέατρο ΕΜΠΡΟΣ**,
που βρίσκεται στην οδό **Ρήγα Παλαμίδου 2 στο Ψυρρή**.

Εισηγητές στην εκδήλωση θα είναι οι:

Δημήτρης Παπαλεξόπουλος, διδάσκων στη Σχολή Αρχιτεκτόνων ΕΜΠ

Σταύρος Σταυρίδης, διδάσκων στη Σχολή Αρχιτεκτόνων ΕΜΠ

Γιώργος Παπαγκίκας, αρχιτέκτονας, μέλος της ΑΚΕΑ

Σε ότι αφορά στο περιεχόμενο της εκδήλωσης, θα επιχειρήσουμε να διερευνήσουμε τα παρακάτω ερωτήματα:

Ο μοντερνισμός, παρά τη θεμελιώδη συμβολή του στην ανανέωση της αρχιτεκτονικής αισθητικής και πρακτικής αλλά και τη σύνεδεσή του με μια εποχή ανάπτυξης του κράτους πρόνοιας, έχει υποστεί έντονη κριτική μεταξύ άλλων για τον λειτουργισμό του και την παραγωγή χώρων που πολλές φορές και όχι απαραίτητα με ευθύνη των σχεδιαστών τους, βασίζονται σε τυποποιημένα και κανονιστικά πρότυπα, είναι δύσκολο να τους οικειοποιηθεί ο χρήστης και καταλήγουν αβίωτοι και αποξενωτικοί. Από την άλλη ο μεταμοντερνισμός, παρά την εύστοχη σε κάποιες περιπτώσεις κριτική του στο μοντέρνο κίνημα ουδέποτε κατάφερε –αν ποτέ το επιδίωξε- να συγκροτήσει μία εναλλακτική αρχιτεκτονική πρόταση με προοδευτικό κοινωνικό πρόσημο, που να επιδιώκει να απαντήσει σε βασικές κοινωνικές ανάγκες. Σήμερα ο μεταμοντερνισμός δεν βρίσκεται πια στην πρωτοπορία της αρχιτεκτονικής πρακτικής και μπορούμε να διακρίνουμε ακόμα και μία επιστροφή στον μοντερνισμό αλλά αυτή τη φορά σαν μορφολογία και σαν γλώσσα και όχι σαν εφαρμογή της αρχής η μορφή ακολουθεί τη λειτουργία. Ο παραμετρικός σχεδιασμός που διεκδικεί έντονα να θεωρηθεί σύγχρονη πρωτοπορία χάρη στην ενσωμάτωση των ψηφιακών τεχνολογιών στην αρχιτεκτονική, φαίνεται να απέχει από κάθε κοινωνικό προβληματισμό και να υπηρετεί ένα νέο διεθνές στυλ, μία αρχιτεκτονική που αφορά τα εμβληματικά κτίρια που σχεδιάζει μία ελίτ σταρ-αρχιτεκτόνων, συχνά στην υπηρεσία αυταρχικών καθεστώτων της περιφέρειας.

Μπορεί να υπάρξει σήμερα αρχιτεκτονική με προοδευτικό πολιτικό – κοινωνικό πρόσημο και αν ναι σε ποια κατεύθυνση πρέπει να κινηθούν οι συγκεκριμένες αναζητήσεις; Πώς μπορούμε να αξιοποιήσουμε τα διδάγματα από τις αποτυχίες των ηρωικών χρόνων του μοντερνισμού στο σχεδιασμό της συλλογικής κατοίκησης; Ποιο ρόλο μπορεί να παίξει ο συμμετοχικός σχεδιασμός; Μήπως η ευρύτερη εξάπλωση των νέων τεχνολογικών μέσων μπορεί να δώσει τη δυνατότητα γενίκευσης της χρήσης σχεδιαστικών και κατασκευαστικών προτύπων που σήμερα απευθύνονται στην ελίτ και επομένως και την πιθανότητα εφαρμογής τους στο πεδίο της εξυπηρέτησης των αναγκών της κοινωνικής πλειοψηφίας; Ή μήπως πρέπει να κινηθούμε σε μία εντελώς νέα κατεύθυνση; Και αν ναι ποια είναι εκείνα τα παραδείγματα που μπορούν να μας εμπνεύσουν;

Πηγή: **akea2011.wordpress.com**